

Algemene introductie

Introductie bij een keuze uit: Psalmen, Gebeden in de 21ste eeuw
door Pieter Bos

Oudtestamentische psalmen worden uitgebeden vanuit nieuwtestamentisch en eigentijds weten en eindtijdperspectief.

De motivatie hiertoe is gegroeid door het opnieuw lezen van de psalmen en het verlangen om God te aanbidden met de overgave en intensiteit er van , maar met woorden en vanuit kennis en omstandigheden van nu.

Het zijn gebeden en in zekere zin ook “leerdichten van een voorbidder” , die naar zijn aard tast naar de geschiedenis die God maakt met naties en steden.

Codering: Bij het oorspronkelijke psalmnummer is 2000 opgeteld: Gebed 2104 betekent dus: “21ste eeuws gebed naar psalm 104”. Bij samengestelde “gebeden” zijn de oorspronkelijke psalmnummers verwerkt. *In de rechterkantlijn van het “gebed” is tussen haakjes aangegeven waar de lezer is t.o.v. de oorspronkelijke psalm in de NBG-vertaling.*

Het nummer tussen haakjes duidt op de volgorde van ontstaan.

Gebed 2048 (44)

De God van de stad

God is groots en verheven.

Kijk maar naar zijn stad, Jeruzalem, op de Sion,

Die robuuste elegantie, die hoogbouw en ruimte, die pleinen en parken,
die bruggen en viaducten, die activiteit en diversiteit, die concentratie
en specialisatie, die intensiteit en vitaliteit,

daar kan geen stad ter wereld zich aan meten. De wereldsteden kijken
naar haar op: dat is waarlijk een koninklijke stad. (v 2-3)

Aan dat bruisende stadsleven is het de wereld duidelijk: God bestuurt die
stad en stuurt haar bij, hij verzorgt en beschermt haar als zijn geliefde.
(v 4)

Trouwens, toen militair verzet kwam uit Teheran, economische crises uit
New York, een mediaoorlog uit Los Angeles, intimidatie uit Damascus,
antisemitisme uit Moskou, vooroordeel uit Brussel, die hadden geen
schijn van kans.

De beurs van Tokio ging plat, het leger van Egypte capituleerde, de
boycot uit Washington werd snel ingetrokken.

De schrik Gods ligt over de politieke en economische wereld. (v 5-8)

Jeruzalems economische dynamiek is tumultueus, maar de ontwikkeling blijkt stabiel; sociaal en cultureel is het een smeltkroes, maar we vonden geen zelfkant of slum, geen jeugd- of yupprobleem, geen witte boordencriminaliteit.

God zelf houdt zijn stad op koers. (v 9)

Gelijk uw naam, God, zo is uw lof; gelijk uw stad is uw roem, gelijk haar gerechtigheid is uw karakter. (v 10-11)

Laten met Jeruzalem zich alle steden verheugen.

Laat alle steden, van Seattle tot Sydney, van Bogota tot Tokyo, zich aan haar spiegelen. (v 12)

Laten ze haar architectuur en stadsuitleg onderzoeken, haar verkeers- en sociale infrastructuur, haar politieverordening en bouwvoorschriften, haar universiteiten en bijscholingsfaciliteiten, haar culturele programma's en concertagenda's, haar rechtspraak en reclasseringsaanpak,

zodat elke stad luid en duidelijk zal zeggen:

“Zo is God.

Zo is de God van Jeruzalem; zo is onze God.

Aan die God is ons stadsleven gewijd”. (v 13-15)

Gebed 2965 (19)

Gods woord stuurt natuur en cultuur

Psalm 29:3,10 en 65:5,7 zijn vier van de vele Schriftplaatsen waar “vloed, zee” duidt op “volkerenzee”.

Voor u, God, zwijgen we vol ontzag.

Tegelijk, we moeten lachen. Sterren en engelen, zing! Zeeën en volken, dans! Winden en legers, storm aan! Roofdieren en koningen, treed aan! Wie maar een stem heeft moet juichen. (29:1; 65:1-2)

U vergeeft en verzoent. Hoe ongedacht, hoe mondiaal van schaal; de volkeren zee bedaar.

U verheft ontwikkelingslanden, zegent met volksgezondheid en welvaart, met innovatie en oogst, met duurzame vrede!

Zo wijd als oceanen is internationaal de erkenning van uw goedheid.

(65:3-5)

Door uw Woord is alles geworden; door uw Woord stuurt u natuur en cultuur.

Uw stem is als een bazuin: de zon komt gehoorzaam op, verwijderde volken buigen.

Uw stem is als een vol stadion: revoluties en wereldoorlogen binden in, presidenten en tirannen buigen.

Uw stem is als de zondvloed: verhitte rotsen verkreukelen, ijsbergen versplinteren, continentale platen steigeren, volkeren zeeën woeden.

Uw stem is als een F16: vuur ontvlamt en dooft, wouden worden ontschorst, vulkanen barsten uit, atomen splijten, kernen fuseren.

Uw stem is als een orkaan: bergen worden verplaatst, de zeespiegel stijgt, de woestijn rukt op, een ijstijd nadert, een tsunami raast.

Uw stem is als de schreeuw van een barendende vrouw: de Libanon en de Andes springen als een stierkalf, de hinden werpen jongen, de abortusmoeder kermt.

(29:3-9a,10a; 65:6-8)

Uw beek is pas een beek: altijd water voor mens en dier; de ecologie is stabiel.

Uw regen is pas regen: mals gewas en rijke oogst; de economie is stabiel.

Waar uw stem klonk gonst die na; velden kleden zich feestelijk, dalen juichen elkaar toe, heuvels

lachen, bergen dansen.

(29:2; 65:9-13)

Wij zwijgen vol ontzag.

Uw woord stuurt natuur en cultuur, u spreekt: "Voorspoed en vrede", en het is er.

(29:9b,10b,11)